

Kære Hvide Sande IM og Hvide Sande, Haurvig og Lyngvig menighedsråd
C.c. Indre Missions hovedbestyrelse og "Come Alive"

Ringkøbing d. 22. april 2026

Jeg skriver til jer som jeres præst, lærer og hyrde, for at give min vejledning til jer i en tid, hvor Indre Missions hovedbestyrelse (IMH) har udtalt sig offentligt om "Come Alive," og dermed givet anledning til en splittelse i sognene i Kirkerne på klitten. Generelt lever vi i en tid med mange splittelser. Splittelser i partier, regeringer, lande imellem. Splittelser i familier, i ægteskaber, i venskab. Splittelse i menigheder og blandt venner. "Mine brødre, sådan bør det ikke være." Jak.3, 10. I afsnittet op til dette vers beskriver Jakob tungens magt, som en ild, der kan sætte en brand af ondskab i gang. "Tænk på, at den mindste ild kan sætte den største skov i brand; også tungen er en ild." Jak. 3, 5-6. Jakob beskriver tungens magt til at gøre ondt fordi den, via bagtalelse og usande udsagn, kan sætte misforståelser og splittelser i gang. Tungen er ustyrlig, advarer Jakob. Min vurdering er, at konflikten mellem "Come Alive" og IMH bunder i to forhold; dels en ild af rygter, der har sat en skov af bagtalelse og usande udsagn i gang, dels en legitim teologisk uenighed. De to forhold vil jeg gå nærmere ind på her.

En ild af rygter

Formand for Indre Mission Hans Ole Bækgaard (HOB) sender d. 1. marts en advarsel på sin FB-side, om "ikke at lukke dørene op for denne bølge (implicit NAR-teologi og Bethel-Church) i vore sammenhænge" inden et aftalt afklarende møde med "Come Alive" Denne handling efterlader "Come Alive" forsvarsløse, de bliver sat i bås med Bethel-Church og NAR-teologien, uden at have mulighed for at forklare sig.

På mødet mellem "Come Alive" og repræsentanter fra IMH (27.03.2026) fremsætter IMH 6 anklager mod "Come Alive":

1. at Jonas Rahbek har døbt flere mennesker med åndsdaaben.
2. at for at blive optaget i "Come Alive" grupper skal man igennem en 3M, en form for manddomsprøve i naturen.
3. at Jonas Rahbek har opfordret folk til at opsøge Torben Søndergaard.
4. at "Come Alive" lover helbredelse og går imod lægers anvisninger, og at manglende helbredelse skyldes manglende tro.
5. at der bliver holdt nadver i gruppen omkring "Come Alive" på Stadilø.

Alle 5 rygter har "Come Alive" afvist som falske rygter.

Det sjette rygte kan "Come Alive" bekræfte som sandt, at Jonas Rahbek for ca. 5 år siden har samlet et dokument med link til forkyndelser fra forskellige talere, bl.a. også fra Bethel-Church, og sendt den ud til nogle af dem han har bedt for. Jonas Rahbek forklarer på mødet mellem "Come Alive" og IMH, at han ikke var klar over, at disse prædikener kunne være problematiske og ikke-lutherske.

3 dage efter mødet mellem IMH og "Come Alive" sender generalsekretær Jens Medom Madsen en udmelding fra IMH ud til adskillige IM lokale bestyrelser, hvor følgende konklusion bliver givet; "Det står klart fra mødet, at "Come Alive" og Jonas Rahbek ikke definerer sig som stående på et evangelisk-luthersk grundlag." Det er en konklusion, som "Come Alive" ikke kan genkende, da de på det pågældende møde flere gange har svaret på spørgsmålet om, hvad der er deres bekendelse-grundlag; at de står på luthersk grund, mest ligner de Dansk Oase. Bisidder ved mødet, tidligere sognepræst i Vamdrup og Hjarup sogne, Niels Peder Nielsen, kan heller ikke genkende konklusionen, at "Come Alive" på mødet ikke definerer sig som stående på et evangelisk-luthersk grundlag. I udmeldingen fra IMH: at "Come Alive" "ikke kan definere sig som evangelisk-luthersk",

sender IMH et usandt budskab. Det kunne være forebygget ved et mere korrekt udsagn som f.eks. følgende: "Vi i IMH vurderer, at "Come Alive" ikke står på evangelisk-luthersk grundlag."

D. 14.04.26 holder Hans-Ole Bækgaard (HOB) en undervisningsaften i Hvide Sande missionshus, Arken: "Hvordan vurderer vi karismatisk teologi og åndsstrømning ud fra evangelisk-luthersk kristendom?" I begyndelsen af sin undervisning angriber HOB direkte "Come Alive" og Jonas Rahbek for at være en del af New Apostolsk Reformation (NAR) og Betel Church, ved at komme med hentydningen "som vi erfarer i det vestlige for øjeblikket" uden at "Come Alive" har mulighed for at forsvare sig. Med henvisningen til "Come Alive" fra start udfolder HOB derfra hele den karismatiske fornyelse fra 1890 og frem til i dag, som en fare IMH slås med og rammes af igen og igen. HOB trækker derefter kirkehistoriske træk, fra Nikænum 325 til Luthers kamp mod sværmerne i 1500-tallet, samt dåbsteologiske spørgsmål op imod "Come Alive" Efter min vurdering er det en anklage som en storm i et glas vand. Ingen i "Come Alive" kan genkende sig selv i denne fremstilling. Trods HOB's indledende intention om at være besindig, når det kommer til at bedømme lære og liv, er min vurdering at HOB er fordomsfuld og ukorrekt i sin hentydning til "Come Alive" som NAR teologisk, samt i sin sammenstilling af al karismatiske fornyelse som én stor farlig udgave af pinseteologi. Desuden afskærer han "Come Alive" fra "det gode selskab" ved at sige at han har talt med ledere, også fra frikirkesammenhænge om faren ved NAR. (implicit faren ved "Come Alive"). Hele HOB's opbygning af undervisningen er efter min vurdering retorisk manipulerende, fordi han bygger undervisningen op imod "Come Alive" som i situationens magtforhold er de sårbare brødre overfor en leder, der misbruger sin magt og udstillet dem i deres egen sammenhæng. Samtidig er min vurdering at "Come Alive" skulle have arbejdet mere med deres evangelisk-lutherske grundlag, inden de gik "live" med deres hjemmeside, da det ville have forebygget mange misforståelser. Alligevel må jeg henvise til Paulus undervisning om, at den stærke, her HOB og IMH, skylder at bære den svage, her "Come Alive" og ikke udnytte situationen til at afskære og udstille "Come Alive", med falske anklager og løse rygter.

Teologisk uenighed

Historisk set har IM afvist den karismatiske fornyelse på luthersk grund af to teologiske hovedgrunde. Den første er ånds erfaring, den anden er spørgsmålet om tværkirkeligt arbejde.

- **Ånds erfaring**

Her skal skelnes mellem ånds dåb og ånds fylde. På luthersk grund afvises ånds dåben, at der skal en dåb af ånden til, udover dåben af vand, idet vi forstår dåben som en dåb med vand og ånd, og vi får Helligåndens gave i dåben. Derfor afviser evangelisk-luthersk kristendom, heriblandt Dansk Oase, ånds dåben, og derfor afviser, som jeg har forstået "Come Alive", også ånds dåben, fordi de definerer sig på luthersk grund. Når det kommer til ånds fylde, står klassisk evangelisk-luthersk forkyndelse, Dansk Oase og "Come Alive" på samme bibelske grund. Paulus underviser om vigtigheden af, at vi lader os fylde af ånden i Ef.5, 18b, med uddybning af Åndens gaver og udrustning, i sine øvrige dogmatiske lærebrev om menighedens helliggørelse og sendelse.

- **Tværkirkeligt arbejde**

Her vil jeg kort henvise til IMHs syn på tværkirkelighed og til det evangelisk-luthersk karismatiske syn på tværkirkelighed hos Dansk Oase, som jeg vurderer "Come Alive" er på linje med.

IMH skriver på deres hjemmeside således om "Forholdet til tværkirkeligt samarbejde":

- Når vi kalder forkyndere, vurderer vi, om de står for en evangelisk-luthersk teologi, som vi ønsker at fremme.

- Når vi laver lokale fremstød med videre, overvejer vi, hvordan det fremmer den lutherske vækkelseskristendom – også i forhold til hvilke lokale fællesskaber og menigheder, som der efterfølgende tilbydes fællesskab i.
- Når vi arrangerer lovsangsaftener og lignende, overvejer vi, hvordan sange og vidnesbyrd fremmer evangelisk-luthersk kristendomsforståelse.
- Når vi udbyder workshops, foredrag og så videre, kan vi invitere andre end med en klar evangelisk-luthersk profil, så længe det ikke omhandler forkyndelsesaspekter.
- Når vi samler ind til projekter og organisationer uden for IM, overvejer vi, hvordan dette fremmer en evangelisk-luthersk kristendomsforståelse.

Det evangelisk-lutherske karismatiske syn på tværkirkelighed er, som beskrevet af Morten Munch i hæftet "karismatisk fornyelse og luthersk tradition," følgende:

- At man deler en respekt for Guds ord som autoritet i lære og liv.
- At man deler de grundlæggende kristne dogmer, som kommer til udtryk i de tre oldkirkelige bekendelser.
- At man deler den reformatoriske arvs centrum: retfærdiggørelse af tro alene.
- At man er grundfæstet i sin egen tro og bekendelse.
- At man gensidigt respekterer hinanden som "fuldgyldige" kristne.

Konklusion

De to forhold som jeg vurderer, gør sig gældende i konflikten mellem IMH og "Come Alive" er dels måden IMH har håndteret sagen på, som jeg finder skadelig, da frugterne af den er risiko for splittelse baseret på bagtalelse med løse rygter og falske udsagn.

Dels teologiske forskelle i synet på åndsfulde og tværkirkelighed, som er legitime forskelle. Det er dog ikke på legitim baggrund, at IMH frasiger "Come Alive" den evangelisk-lutherske bekendelsesgrund. Det er efter min vurdering mere korrekt at konkludere, at IMH's forståelse af en sund evangelisk-luthersk teologi ikke giver plads til fællesskab med karismatisk fornyelse på evangelisk-luthersk grund.

I forhold til relationen mellem Arken som lokal IM og "Come Alive" som lokal organisation, er det min anbefaling, at Arkens ledelse må skelne mellem den måde IMHs ledelse har handlet på, og de teologiske forskelle, der er mellem luthersk karismatisk fornyelse og IMHs definition af en luthersk vækkelseskristendom. De teologiske forskelle er legitime, og Arkens ledelse må lokalt vurdere, om de, som de har tradition for, fortsat kan rumme en karismatisk fornyelse på luthersk grund, eller de er enige i en luthersk vækkelseskristendom, som IMH definerer den.

IM er en organisation, som knytter an til Folkekirkens bekendelsesskrifter og anser sig selv som en del af folkekirkens evangelisk-lutherske enhed i Danmark. Ligeledes knytter Dansk Oase og "Come Alive" sig an til Folkekirkens bekendelsesskrifter og anser sig selv som en del af folkekirkens evangelisk-lutherske enhed i Danmark. Folkekirkens evangelisk-lutherske rummelighed bør derfor, efter min vurdering, kunne rumme begge organisationer.

Med 1. Joh 4, 10-12 formaner jeg alle til at vokse i kærlighed til hinanden. "Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder. Mine kære, når Gud har elsket os således, skylder vi også at elske hinanden. Ingen har nogen sinde set Gud, men hvis vi elsker hinanden, bliver Gud i os, og hans kærlighed er fuldendt i os."

Kærlig hilsen Sognepræst i Hvide Sande, Haurvig og Lyngvig, Christina Elisabeth Leinum